

Нѣкојко думи

за

ПРЪДГОВОРЪ.

Въспитателно-то искусство, въ пътя на свое-то историческо развитие, търпѣло е, и, както се види, има да търпи още много промѣнения. Това само, че тѣзи промѣнения, отъ най-напрѣдъ, сѫставали въ основа-та на въспитателно-то дѣло, до дѣто се изнамѣрилъ по-правъ пътъ за человѣческо-то развитие. Человѣчески умъ, за да се развие колко-годѣ правило, търпѣлъ е много мжки и насиливания. Тѣзи мжки, види се, накарали сѫ да се състави по-говорка-та: «Корень-тъ на наука-та е горчивъ, а плодове-тъ ѹ сѫ сладки». За да се измѣни това понятие за учение-то и да се умали тази горчевина, намѣрили се умни хора, да спомогнатъ на въспитателно-то дѣло и колко-годѣ да му улеснятъ пътя. Първъ за това велико дѣло се е завзелъ прочутий славенинъ А. Коменски, слѣдъ него Песталоци и др. тѣхни прѣемници, кои-то забѣлѣжили главниятъ недостатъкъ въ това дѣло. Тѣ съзнали, че най-глажно дидактическо основание въ съко знание трѣбва да бѫде наглѣдностъ-та, че това посочва и самото человѣческо естество. И тѣй, оттогась, въ основа-та на първоначално-то учение лѣгиала на-глѣдностъ-та.

Тази истина оттогась съзнала просвѣтений свѣтъ и я е пригърналъ, като твърдъ основенъ камъкъ, и, надъ тази основа, работять сега най силни-тѣ и просвѣтени-тѣ умове, туку-рѣчи по цѣлъ свѣтъ. Плодъ-тъ на тѣзи умственинѣ работъ се вижда въ изнамѣрвания-та на нови и нови начини и ржководства, на кои-то цѣльта е да помогнатъ отпървъ пътъ на дѣтинский неразвитъ умъ. Ние, както въ сичко, тѣй и въ този случай, сме надирѣ, та и тази промѣна въ кръгла на въспитание-то ни едва въ послѣдне врѣме се увожда. Този новоувѣденъ пачинъ за първоначално-то ни учение у насъ е познать подъ разни имена: **звукна метода, гласна метода** и проч. Прилично, трѣбва да се каже, че той, ако и да са увѣде и измѣсти слогослагателниятъ начинъ изъ училища-